

- 2) Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2201/2003 trebuie interpretat în sensul că, în vederea stabilirii reședinței obișnuite a unui copil, legătura constituită de cetățenia mamei, precum și de reședința acesteia înainte de căsătorie în statul membru de care aparține instanța sesizată cu o cerere în materia răspunderii părintești nu este relevantă, iar împrejurarea potrivit căreia copiii minori s-au născut în respectivul stat membru și au cetățenia acestuia este insuficientă.
- 3) În cazul în care nicio instanță dintr-un stat membru nu este competentă să se pronunțe cu privire la o cerere de desfacere a legăturii matrimoniale în temeiul articolelor 3-5 din Regulamentul nr. 2201/2003, articolul 7 din regulamentul menționat coroborat cu articolul 6 din acesta trebuie interpretat în sensul că faptul că intimatul din litigiul principal este resortisant al unui alt stat membru decât cel de care aparține instanța sesizată împiedică aplicarea clauzei referitoare la competența reziduală prevăzute la acest articol 7 pentru a fundamenta competența acestei instanțe, fără a se opune însă ca instanțele din statul membru al cărui resortisant este să fie competente să soluționeze o astfel de cerere în temeiul normelor naționale de competență ale acestui din urmă stat membru.

În cazul în care nicio instanță dintr-un stat membru nu este competentă să se pronunțe cu privire la o cerere în materia răspunderii părintești în temeiul articolelor 8-13 din Regulamentul nr. 2201/2003, articolul 14 din acest regulament trebuie interpretat în sensul că faptul că intimatul din litigiul principal este resortisant al unui alt stat membru decât cel de care aparține instanța sesizată nu se opune aplicării clauzei referitoare la competența reziduală prevăzute la acest articol 14.

- 4) Articolul 7 din Regulamentul nr. 4/2009 trebuie interpretat în sensul că:

- în cazul în care reședința obișnuită a tuturor părților din litigiul în materie de obligații de întreținere nu se află într-un stat membru, competența întemeiată, în cazuri excepționale, pe forum necessitatis, prevăzut la acest articol 7, poate fi constatată dacă nicio instanță dintr-un stat membru nu este competentă în temeiul articolelor 3-6 din acest regulament, dacă procedura nu se poate iniția sau desfășura în mod rezonabil în statul terț cu care litigiul are o legătură strânsă sau este imposibil să se desfășoare în acest stat și dacă acest litigiu prezintă o legătură suficientă cu statul membru al instanței sesizate;
- pentru a considera, în cazuri excepționale, că o procedură nu se poate iniția sau desfășura în mod rezonabil într-un stat terț, trebuie ca, în urma unei analize detaliate a elementelor prezentate în fiecare speță, accesul la justiție în acest stat terț să fie împiedicat, în drept sau în fapt, în special prin aplicarea unor condiții procedurale discriminatorii sau contrare garanțiilor fundamentale ale procesului echitabil, fără să se impună ca partea care se prevalează de articolul 7 menționat să fie obligată să demonstreze că a inițiat sau a încercat să inițieze fără succes această procedură în fața instanțelor din același stat terț, și
- pentru a considera că un litigiu trebuie să prezinte o legătură suficientă cu statul membru al instanței sesizate, este posibil să se aibă în vedere cetățenia uneia dintre părți.

(¹) JO C 423, 7.12.2020.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Hannover – Germania) – Landkreis Northeim/Daimler AG

(Cauza C-588/20) (¹)

(Trimitere preliminară – Concurență – Înțelegeri – Articolul 101 TFUE – Acțiuni în despăgubire pentru încălcările dispozițiilor dreptului Uniunii în domeniul concurenței – Decizie a Comisiei Europene de constatare a unei încălcări – Procedură de tranzacție – Produse vizate de încălcare – Camioane specializate – Camioane pentru colectarea deșeurilor menajere)

(2022/C 408/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Hannover

Părțile din procedura principală

Reclamant: Landkreis Northeim

Pârâtă: Daimler AG

cu participarea: Iveco Magirus AG, Traton SE, succesoare în drepturi a MAN SE, MAN Truck & Bus și MAN Truck & Bus Deutschland GmbH, Schönackers Umweltdienste GmbH & Co. KG

Dispozitivul

Decizia Comisiei Europene din 19 iulie 2016, notificată cu referința C(2016) 4673 final, referitoare la o procedură inițiată în temeiul articolului 101 [TFUE] și al articolului 53 din Acordul privind SEE (Cazul AT.39824 – Camioane) trebuie interpretată în sensul că camioanele specializate, inclusiv camioanele pentru colectarea deșeurilor menajere, se numără printre produsele vizate de înțelegerea constatată în această decizie.

(¹) JO C 53, 15.2.2021.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tallinna Halduskohus – Estonia) – AS Lux Express Estonia/Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

(Cauza C-614/20) (¹)

[„Trimitere preliminară – Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 – Servicii publice de transport feroviar și rutier de călători – Impunerea prin norme generale a unei obligații de transport gratuit pentru anumite categorii de călători – Obligația autorității competente de a acorda operatorilor o compensație de serviciu public – Metodă de calcul”]

(2022/C 408/11)

Limba de procedură: estona

Instanța de trimitere

Tallinna Halduskohus.

Părțile din procedura principală

Reclamantă: AS Lux Express Estonia

Pârât: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2016/2338 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2016,

trebuie interpretat în sensul că:

intră sub incidența noțiunii de „obligație de serviciu public”, prevăzută la această dispoziție, obligația întreprinderilor care asigură pe teritoriul statului membru în cauză un serviciu public de transport rutier și feroviar, prevăzută într-o dispoziție legislativă națională, de a transporta gratuit și fără a primi o compensație din partea statului anumite categorii de călători, în special copiii de vârstă preșcolară și anumite categorii de persoane cu handicap.

- 2) Articolul 3 alineatul (2) și articolul 4 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul nr. 1370/2007, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul 2016/2338,

trebuie interpretate în sensul că:

autoritățile competente sunt obligate să acorde întreprinderilor care asigură pe teritoriul statului membru în cauză un serviciu public de transport rutier și feroviar o compensație pentru efectul financiar net, pozitiv sau negativ, exercitat asupra costurilor ocazionate și asupra veniturilor generate de respectarea unei obligații pentru aceste întreprinderi, stabilită printr-o normă generală, de a transporta gratuit anumite categorii de călători, în special copiii de vârstă preșcolară și anumite categorii de persoane cu handicap.